

בש"פ 981/21 - אמין סראחין נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 981/21

לפני: כבוד השופט ג' קרא

המבקש: אמין סראחין

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות לערור על החלטתו של בית המשפט
המחוזי בירושלים בתיק עמ"ת 26010-01-21 מיום
14.1.2021 שניתנה על ידי כב' השופטת מרים ליפשיץ
פריבס

בשם המבקש: עו"ד עבד דראושה

החלטה

בקשת רשות לערור על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים (כב' השופטת מ' ליפשיץ פריבס)
בעמ"ת 26010-01-21 מיום 14.1.2021, בגדרה התקבל ערר המשיבה על החלטת בית המשפט השלום בירושלים במ"ת
9653-01-21 (כב' השופט הבכיר צימרמן) מיום 13.1.2021, כשהמבקש נעצר עד תום ההליכים.

רקע

1. נגד המבקש, תושב ה"אזור", הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של כניסה או ישיבה בישראל שלא כחוק,
לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952; התפרצות לבית מגורים בכוונה לבצע עבירה בצוותא חדא,
לפי סעיף 406(ב) בצירוף סעיף 29(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק); גניבה בצוותא חדא, לפי סעיף
384 בצירוף סעיף 29(א) לחוק; וגניבת רכב בצוותא חדא, לפי סעיף 413 בצירוף סעיף 29(א) לחוק.

עמוד 1

2. במקביל להגשת כתב האישום, הגישה המשיבה בקשה לעצור את המבקש עד תום ההליכים המשפטיים נגדו. בית משפט השלום קבע כי קיימות ראיות לכאורה נגד המבקש, כי עומדת נגדו עילת מסוכנות וכן קיים חשש להימלטותו מאימת הדין. מנגד, שקל בית המשפט את היעדר העבר הפלילי של המבקש והחליט להורות על מעצרו של המבקש עד תום ההליכים, אלא אם יעמוד בתנאים של הפקדת מזומן והעמדת ערבויות עצמיות ומצד צדדים שלישיים, שאז ישוחרר.

3. המשיבה הגישה ערר על החלטה זו לבית המשפט המחוזי. בית המשפט קיבל את הערר והורה על מעצרו של המבקש עד תום ההליכים. זאת, בשים לב לקיומן של ראיות לכאורה, המסוכנות הטמונה בעבירות בהן מואשם המבקש והחשש להימלטות מן הדין נוכח היות המבקש תושב ה"אזור".

4. מכאן בקשתרשותהערהמונחתלפניי.

נימוקי הבקשה

5. לטענת המבקש, שגה בית המשפט המחוזי כשהתערב בהחלטת בית משפט השלום. לעמדת המבקש, בנסיבות דנן – כאשר מדובר במי שהינו בגיר צעיר נטול עבר פלילי, משעסקין בעבירות רכוש וכאשר קיימת לטענתו חולשה בראיות – נכון היה לשחררו, בהתאם להלכות הנוהגות בפסיקה, בכפוף לתנאים שקבע בית משפט השלום.

דיון והכרעה

6. לאחר עיון בבקשה על נספחיה, החלטת בית המשפט השלום והחלטת בית המשפט המחוזי מושהבבקשה, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להידחות.

כידוע, בקשתרשותהערר"גלגולשלישי"בהליכמעצרתקבלרקבמקריםמיוחדים, בהם מתעוררת שאלה משפטית בעלת חשיבות עקרונית החורגת מעניינם הפרטני של הצדדים להליך, או בהתקיימם נסיבות חריגות כגון חשש לעיוות דין, פגם מהותי היורד לשורשו של עניין, אופגיעה שאינה מידתית בזכויות המבקש (בש"פ 981/19 אל באקין' מדינת ישראל, פסקה 5 (10.2.2019)). לא מצאתי כי הבקשה עומדת באמות מידה אלו. הבקשה נוגעת לאופן יישום ההלכות הקיימות על מקרהו הפרטני של המבקש ואינה מעוררת כל שאלה משפטית בעלת חשיבות עקרונית. כך גם לא מצאתי כי קיים חשש לעיוות דין או כי זכויותיו של המבקש נפגעו באופן שאינו מידתי.

7. סוף דבר, הבקשה נדחת.

ניתנה היום, ב' באדר התשפ"א (14.2.2021).

ש ו פ ט
